

XXIII МЕЖДУНАРОДЕН
ФЕСТИВАЛ „МАРТЕНСКИ
МУЗИКАЛНИ ДНИ“

ВТОРА ИЗЯВА НА РУСЕНСКИТЕ СИМФОНИЦИ

Концертната програма, която съдържа Първа симфония от Брамс и Цигулковия концерт на Менделсон, оправдава интереса към музикалното събитие — интерес към професионалното майсторство на интерпретацията, към експресивната атмосфера на тези добре познати творби. Втората фестивална изява на Русенската филхармония, под диригентството на з. а. Алипи Найденов, бе свързана именно с тези моменти на интензивно емоционално преживяване.

За публиката на нашето време музиката на Брамс е едно от големите открития на романтичното мислене. Почти не възможно е да си представим, че тази музика е била обект на остри дискусии и противоречия. Всичко изглежда толкова естествено, с богатството на мелодиката и силата на драматичните моменти, че просто „обвива“ слушателя с емоционалната си атмосфера. Тези особености са специфични за личността на Брамс. В Първа симфония и в творческата инвенция на композитора „дешифрираме“ водещото начало — преклонение пред гения на Бетховен. Това произведение носи силата на симфоничната мисъл, блискака на миналото и традицията, „осветява“ бъдещето на музикално-художествените идеи. За

да открием тайните на мисълта и естетиката в Първа симфония, всеки път трябва да тръгваме по единствено възможния път — музикалното изпълнение.

Докъсането до партитурата с особено силно композиторско присъствие води оркестровия състав към сериозност, артистична чувствителност, богатство на тембровите и динамични нюанси, за да се постигнат онези необходими компоненти на пълна изява в симфоничния ансамбъл. Русенските филхармоници реализираха този труден Брамсов опус с много старание и с желание да постигнат професионална устойчивост на звуковите форми. Те показаха овладяна стилистическа култура, отзивчивост на диригентския жест и активно присъствие в художественото претворяване на творческия акт. Музикалното изграждане на Първата част със задължено, непрекъснато развитие на драматургичните акценти, беше

осъществено като достойна „платформа“ на тематични проекции към широкото дихание и изваяните мелодични линии от Втората част. А интерпретацията на следващите Трета и Четвърта части беше осмислена в едно цяло — от лиричното спокойствие на меланхолична кантилена до мащабната и интензивна звучност. В посоката на добрите постижения може да се отбележи диалогът между солистката-концертмайстор и различните оркестрови групи. Независимо от някои пропуски (груби атаки на щрайка, неточно изпълнение на солиста-обойст, както и не винаги точно намерените динамични нюанси), инструменталистите на Русенския симфоничен оркестър успяха да изградят цялостната линия на партитурата с внимание и респект към традиционните изпълнителски верси.

Мигове на истински преживяно музициране създаде интерпретацията на з. а. Минчо Минчев в Концерт за цигулка

от Менделсон. Навлизайки в един от интересните моменти на своето артистично развитие, М. Минчев изнесе концерт на техническа виртуозност, умно и талантливо „водене“ на музикалното развитие, пълноценно изживяване на експресията. Поетично-емоционалната трактовка и искреността на лиричното откровение, романтичният патос на творбите — всичко това не изненада публиката, тя „изживя“ това усещане в мислите за неповторимо пресъздаване на музикално-тематичните построения. В първите две части на концерта, с близка звуково-образна среда, М. Мин-

чев търкува много логично линията на вътрешна динамика, едно съсредоточаване на преживяното, овладяно чрез широк регистър на изразни средства. Каю на шега, виртуозно и леко, с голямо очарование прозвуча и Третата, финалната част — моделирана по изпълнителските качества на солиста: прозрачност, преливане на краски и колорит, весела стремителна игра. Чувствителен към лирическия дъх и вътрешното откровение на цигулковата партия, оркестровият състав и диригентът Алипи Найденов допринаесоха този върхов момент на музикална архитектоника да бъде напълно реализиран. Своеобразен „код“ на изпълнението беше „Ария“ от Бах, със съпровод на струнен квартет. Изявено и изискано звуковысочайство, яркостта с блестящата чистота, равностойни с богатството на нюанси — с това ще запомним интерпретацията на Минчо Минчев и концерта от 31 март.

Дария КОВАЧЕВА